

anys. Joan Coma, que fou qui em fixà, no va acabar la temporada. Però el seu ajudant, García Guevara, que el substituï, em va oferir les mateixes oportunitats i el segon any vaig consolidar una mica més el meu joc"-recorda. Més tard, va venir el Granollers, el club que ha estat la seva casa. Els noms de Creus i Granollers van estar associats durant catorze anys, amb l'únic parèntesi d'un parell de temporades al Barça, breu etapa que li permeté assaborir els seus primers títols: una Lliga i dues Copes del Rei."Vam aconseguir trencar el domini del Reial Madrid"-apunta amb orgull.

Però Creus preferia el caliu del Granollers a l'enorme dimensió del Barça.

"Pensava retirar-me al Granollers, però em vaig equivocar, perquè no hi havia futur"

"Jo estic llicenciat en INEF i al Granollers podia fer compatible la meva carrera amb un treball a l'Ajuntament de Ripollet i amb la direcció de l'escola de bàsquet del meu equip". I de l'èxit passà al pitjor dels records, en viure la descomposició paulatina del club, que culminà amb la seva desaparició definitiva l'any 1993. "Pensava retirar-me allà, però em vaig equivocar, perquè no hi havia futur"-ens explica. A aquesta decepció, va seguir l'esperança. El seu rendiment es mantenia en una constant insòlita per algú que estava a punt de fer els trenta-set anys. Al Manresa, on havia jugat moltes vegades el seu germà Jordi, pensaren en ell com a pilar per

allunyar l'equip de les angúnies de cada temporada. I efectivament: la seva arribada coincidí amb la irrupció del miracle TDK, un club tan modest com exemplar. "Clar que estic sorprès del nostre paper. Semblava impossible tal i com iniciàrem la temporada norantasis. Més tard, quan guanyàrem la Copa Korac, també vaig pensar que havíem tocat sostre, però no fou així"- comenta quan li preguntem sobre el rendiment del seu actual equip.

És un d'aquells que ha vist créixer la seva figura a partir del treball i la senzillesa.

"Qualsevol moment és important en un partit, ja sigui una Final, ja sigui un partit amistós"

Tan sols és el líder en el camp, quan el busquen perquè jugui el triple decisiu, com quan el 25 de febrer de l'any passat un dels seus triples feia entrar al TDK Manresa en la història del bàsquet nacional. El seu llançament va resoldre la final de la Copa del Rei davant del Barcelona durant la pròrroga, posant de nou d'actualitat al que llavors la premsa qualificà com a "mite de David contra Goliat". Per en Txitxi, aquella fou la jugada més important de la seva carrera, però gosa restar-hi transcendència: "Els moments previs a llançar el triple no els vaig associar amb el que representaria tot plegat. Quan el partit es va igualar, em vaig adonar que el títol es guanyaria a cara o creu. És una d'aquelles coses que notes durant els partits. Vaig tenir sort i vaig encertar el triple. Sí, ha

marcat la meva trajectòria, però de totes maneres a mi sempre m'agrada fer una valoració conjunta de la meva carrera. Un jugador ha de saber assumir que qualsevol instant és important en un partit, ja sigui una Final, ja sigui un partit amistós"-declara. Txitxi vol compartir amb la resta de companys els focus del protagonisme.

"Crec que en general, tot bon esportista és humil, senzill, vaja: bon tio"

Salvant les distàncies, sembla haver seguit el model auster que ha instaurat Miguel Indurain. Però la premsa sembla haver trobat un altre punt de coincidència entre Creus i el ciclista navarrès: la humanitat que ambdós transmeten. Quan li demanem què n'opina d'aquest darrer comentari, es limita a somriure: "M'afalaga. Crec que en general, tot bon esportista és humil, senzill, vaja...bon tio".

Il·lusió és la paraula que per a ell explica el perquè segueix en actiu quan molts altres ja tan sols viuen del record. La mateixa il·lusió té ara que fa vint anys, quan els seus companys Farelo i Franquesa el batejaren com a "Chichicuando" en debutar a Primera Divisió amb l'Hospitalet. "A mi, el bàsquet em fascina i això compensa tot sacrifici. A més, s'ha de tenir en compte que un esportista viu durant un període de temps moments molt privilegiats: gaudeixes de certs avantatges, com poder disposar de moltes hores lliures, llargues temporades de vacances, etc.